

Jra oyhteisö

Varkauden Karjalaseuran perustava kokous pidettiin samoihin aikoihin Karjalan Liiton perustamisen kanssa 1940. Perustavassa kokouksessa puheenjohtajana oli Erik Saxen ja hän oli myös seuran ensimmäinen puheenjohtaja. Saxenin jälkeen ovat puheenjohtajina toimineet eri pituisia jaksoja Onni Hyvärinen, Urho Kekki, Kaarlo Oksanen, Toivo Kojo, Aino Kirjavainen, Gunnar Koski, Kauko Ronkainen, Toivo Routakoski, Aleksanteri Järvensalo, Tarmo Moisander ja vuodesta 2005 alkaen Anneli Pennanen. Erityisesti on mainittava pitkäaikaisimpana puheenjohtajana Tarmo Moisander. Hän luotsasi seuraa yli kolme vuosikymmentä (1973-2004), ja kantaa nykyisin seuran ainoa kunniapuheenjohtajan arvoa. Lempi Puustinen on tehnyt seurassa pitkän ja ansiokkaan päivätyön toimimalla yhtäjaksoisesti yli 20 vuotta sihteerinä ja Erkki Laitinen rahastonhoitajana yli 20 vuotta. Lyyli Issakainen, nykyinen rahakirstun hoitaja, kuuluu myöskin seuran pitkäaikaisiin vastuunkantajien joukkoon oltauan 1970-luvun alussa seuran kirjanpitiä, johon tehtävään myöhemmin tuli myös rahastonhoitajan tehtävä.

Varkauden Karjalaseura tunnetaan "piireissä" toimeliaana ja arvokkaan kotiseututyöntekijänä. Esimerkkinä voitaneen mainita Gunnar Kosken aikana hankittu Karjalaan jääneiden vainajien muistomerkki Pirtinniementä, jonne vuosittain tehdään kunniakäynnin karjalaisen kirkkopyhän yhteydessä ja Itsenäisyyspäivänä.

Illatsut, tarinakerho, matkailua

Paitsi varsinainen seuratyö, kerran kuukaudessa kokoontuva tarinakerho, hallituksen kokoukseen, saa suuren jäsenjoukon keskustelemaan arkipäivän asioista ja kuulemaan eri tahojen asiantuntijoita. Elämä tarvitsee virkistystä ja vaihtelua. Näitä tarjoavat mm. matkailu ja illatsut.

Matkoja tehdään niin kotikarjalaan kuin kotimaahankin tapahtumiin ja nähtävyyksipaikoille. Tässä

Pekka Tenhunen vaimonsa kanssa.

mielessä tärkeä ja jo hyvissä ajoin esille otettava tilaisuus on vuosittain järjestettävät Karjalaiset kesäjuhlat, jotka ensi kesänä pidetään Tampereella viikko jälkeen juhannuksen. Varkauden Karjalaseura on edustettuna juhlaohjelmassa läpi Tampereen teollisuuskaupungin. Karjalainen ilo ja usko karjalaisuuden säilymiseen saa vahvistusta tapaamalla heimoveljiä ja -sisaria yhteisessä vuosittaisessa suurtapahtumassa.

Kevättalven parhaaseen aikaan virkistäydytään joukolla Yllästunturin Karjala-majalla viikon pituisella hiihtolomalla tai pilkitään Unnukalla Veli ja Kirsti Kemiläisen vieraanvaraisuudesta nauttien.

Mutta matkailu ei rajoitu vain kotimaahan. Kun varsinaiseen evakkosukupolveen kuuluvista hyvin monet ovat vuosikymmenten aikana siirtyneet tuonilmaisiin, jälkipolvi tuntee suurta kiinnostusta vanhempiensa ja esivanhempiensa kotiseutuun osallistumalla mm. Varkauden Karjalaseuran järjestämille kotiseutumatkoiille. Matkoja järjestetään lähes vuosittain suuremmissa ja pienemmissä ryhmissä.

Tällaisissa yhteyksissä on merkille pantavaa, että seuran jäsenkehityksessä ovat "käännynnaiset", eli henkilöt, jotka varsinaisesti eivät ole syntyneitä karjalaisia, mutta mielellään ovat usein karjalaisempia kuin peruskarjalaiset itse! Tämä piirre on oikein hyvä asia, sillä

näin peruskarjalaisuus saa oivallista, uutta kasvupohjaa!

Kyykkäharrastus

Varkauden Karjalaseuran piirissä herätettiin henkiin vuosikymmen-pari sitten vanha karjalainen kansallispeli kyykkä. Siinä on tarkoituksena on kahden joukkueen välillä saada pelikentällä olevasta ruudusta ulos lyömällä suhteellisen suurella mailalla kyykät, noin 15 cm korkeat puiset pyöreät pulikat. Tällaisen pelin, jota Karjalassa pelattiin aikoinaan jopa kylän välisinä turnauksina kylläritin toimissa pelikenttänä. Karjalaseura on käynyt "maootteluissa" Petroskoissa, missä vastaava peli tunnetaan Linna-pelin nimisenä. Tällä hetkellä kyykkä poistaa - toivottavasti vain väliaikaisesti - pelaajapulaa. Pelivälineet ovat tallessa! Eikun heittämaan! Vahvoille miehille - ja naisillekin - on tilaus voimassa.

Jäsenistölle viihdettä tarjoava kuukausittain pidettävä illatsut. Siellä niin syntyperäiset karjalaiset kuin "käännynnaisetkin" tapaavat ja parantavat muilmoa kukin tärkeiksi katsomillaan elämänuuilla.

Varkauden Karjalaseura, joka katsoo luottavaisena tulevaisuuteensa, toivottaa ystävät ja tuttavat mukaan iloiseen joukkoonsa.

Kyösti Lajoma

Kuvat: Juhani Ollikainen

Golfin eräs ulottuvuus on pelin sosiaalisuus ja mahdollisuus tutustua uusiin ihmisiin.

Aurinkoenergiaa

On sillä tuolla kevät auringolla ja valoisuudella merkittävä voima. Jos ei se nyt enää tässä iässä suorastaan villitse, niin ainakin pimeän kauden suklaan ja makean himo alkaa vähitellen hellittämään. Nuorempana tähän aikaan vuodesta yleensä iski auto- tai venekuume, mutta nykyisin alkaa kaihoisasti katsella kevähankien painumista "murtssikkahiihdon" merkeissä ja kaivella esille golf-varusteita ja suunnitella avaisiko pelikauden valpurina Kartano-Golfissa vai vähän etelämpänä Suomenlahden toisella puolen.

Mikä sitten on se voima, joka saa ihmiset laumoina ryntäämään kesään ja kesän aikana viheriöille. Ilkeämielisesti, usein laji harrastamattomat, väittävät, että golfiin siirrytään siinä vaiheessa, kun liikkuvaan palloon ei enää osuta. Itse olen kuitenkin varsin usein joutunut todistamaan (myös näiden liikkuvan pallon harrastajien) lyöntejä, jotka osuvat paremmin siihen säteeltään 6000 km:n palloon kuin sen päällä olevaan golfpalloon. Mutta mistä syntyy se viehätys ko. lajiin? Kuinka moni meistä voi kuvitella hyppäävänsä korkeutta 220 cm tai juoksevasa satasen 10.00 sekuntia tai hypyäänsä Lahden hyppymästä 130 m leiskautuksen, ei varmaan kovin moni. Sillä harvassa ovat ne urheilulajit, joissa Matti Meikäläinen voi tehdä maailman luokan suorituksia. Sen sijaan golfissa se on mahdollista. Kuka tahansa meistä klubi-pelaajista voi lyödä "hole in one" (yhdellä lyönnillä reikään) tai saada birdyn (yksi alle ihannetuloksen), jne. No eivät nuo suoritukset helppoja ole golfissaakaan, mutta mahdollisia kyllä. Itse en viidentoista vuoden pelaamiseni aikana ole saanut ainoatakaan "holikkaa", mutta sen sijaan olen ollut nauttimassa kuohujuomaa, kun toista kesään-sä pelavaa sellaisen tempun teki. Niille jotka laji eivät harrasta, täytyy selityksenä kertoa, että "holikan tekijän" kuuluu tarjota kaikille kentällä olleille kuohujuomat. Tätä miellyttävää riskiä varten toki usein on vakuutus.

Golf-harrastukseen liittyy usein kaksi varsin vankkaa, joskin valitettavasti osin väärää, käsitystä. Toinen on se, että laji olisi edelleen jonkinlaista eliittiruuhua ja toinen on se, että golf-harrastus on kallista. No tuo "eliittinen leima" saattaa johtua siitä, että meillä Suomessa ei edelleenkaan ole kunnallisia golfkenttiä. Kyllä meiltäkin löytyy hiihtoputkia,

jäähalleja, urheiluhalleja, hiekkatekonurmia jne. joita kunnat ovat rahoittaneet, mutta ei toistaiseksi yhtään kunnallista golfkenttää, kuten esim. golfin kotimaassa Englannissa. Meillä kentät on jouduttu rakentamaan ja ylläpitämään yksityisin osakeyhtiöinä, joten niiden on kannatettava itse itsensä. Tästä seuraa luonnollisesti se, että käytöstä on jokaisen maksettava itse. Tähän se kalleus sitten jääkin, koska välineiden hankkiminen ei varmasti ketään kaada. Itse olen pelannut kahdeksan ensimmäistä vuotta mailloilla, joista maksoin 500 mk (n. 80 €) ja tällä hetkellä peli sujuu vaimon vanhoilla mailoilla, jotka hankin hankki käytettynä. Tuohon pelamisen kalleuteen (joka sinänsä on suhteellista, vrt. vaikka jääkiekko) voisimme täällä Varkaudessa ainakin nuorten ja eläkeläisten osalta vaikuttaa positiivisesti vaikkapa seuraavasti: Kaupunki ostaisi Kartano-Golfin pelioikeuksia, joista joka vuosi jää suurin osa käyttämättä, koska kaupunki on hinnoitellut ne liian kalliiksi. Ensi kesän hinnoittelupäätöstä tehdessään kaupunginhallitus voisi alentaa hintaa puoleen aikain nuorten osalta. Uskon, että kaupungin osakkeistaan saamat tulot lisääntyisivät (niitä ei jäisi käyttämättä) ja kiinnostus tähän "eliittilajiin" sen positiivisiin vaikutuksiin niin fyysiselle kuin henkiselkin terveydelle paranisi.

Vuosien saatossa, täytyy tunnustaa, on eräs piirre tullut mukaan ainakin meikäläisen peliin, nimittäin väylät ovat pidentyneet ja reiät pienentyneet. Näin ei kuitenkaan ollut vielä käynyt sillä iäkkäällä piispalla, joka lähes säännöllisesti nujersi lääninrovastin heidän jokaviikkoisessa reikäpelissään. "Älä huoli" lohdutti piispa rovastia, "sinulla on edessäsi monia vuosia parantaa peliäsi, kun taas minulla on tulevaisuus varsin rajallinen. Sinä saat vielä haudatakin minut jonain päivänä." "Niinpä, niin hyvä piispa, mutta se on silti teidän reikänne!"

Minun lempilyöntejäni golfissa ovat muuten harjoitusviihi ja annettu putti. Aurinkoisia kesäpäiviä paljon hyviä lyöntejä, toivoo

Matti Reijonen

lle säästökautenakin

Talkootyön tuotoksia vuosilta 2006-2007 odotamassa kesää ja kyläläisiä. Kuvat: Ari Kankkunen

ruohonleikkuri ja kenties muitakin työvälineitä tarpeen mukaan. Talkootoiminta on viime vuosina hiipunut. Se on paljolti tienvarien ja yhteisten ulkoalueiden siivousta ja siistinä pitämistä sekä pieniä kunnostamisia. Isommat hankkeet ovat vähentyneet.

Avustusanomuksen yhteydessä Tekniseen lautakuntaan on toimitettava liitteenä selostus aiotuista talkoilla tehtävistä töistä. Niistä keskustellaan keväällä pidettävässä teknisen viraston koollekutsumassa asukasyhdistysten yhteisessä kokouksessa. Korvaus talkootöistä sovitaan erikseen.

Asukasyhdistysten rahallisten toiminta-avustusten suuruuksien ovat vaikuttaneet mm. alueen asukasluvu, talkootoiminnan laajuus ja toimitilojen ylläpito. Talkootyön tai muun yleisen hyödyn aikaansaamisen merkitystä toiminnassa on avustuksia myönnettäessä lisätty. Kommin Kummella ja Kõnõnpeelon Asukasyhdistyksellä on toimitilojaan kaupungin tilat. Niistä Tilapalveluskeskus perii vuokran, jota kaupunki kompensoi avustuksella. Harjunnan kyläyhdistyksen toimitilasta kaupunki perii nimellistä vuokraa, mutta kyläyhdistys maksaa esim. sähkökustannukset. Toiminta kaikilla näillä yhdistyksillä on varsin monipuolista ja yleishyödyllistä.

Toiminta-avustusta saavien yhdistysten toivotaan käyttävän saamansa eurot asukastoiminnan laajentamiseen, asukkaiden aktivoimiseen toimimaan kyläyhteisössä sekä kaupungin hallinnon ja asukkaiden välisen yhteistoiminnan ja tiedonvälityksen lisäämiseen. Lisäksi avustuksen saamisen ehtona on, että yhdistys jaksaa tarvittaessa teknisen toimien asukastiedotteet alueensa kaikkiin kiinteistöihin 1-2 kertaa vuodessa.

Virastopäällikkö Arto Lehtosen kommentti kaupungin säästökohteisiin ja asukasyhdistysten avustuksiin oli seuraava: Henkilökohtaisena mielipiteenäni voisin sanoa, että vaikka joka paikasta pitää säästää, ei sitä kannata tehdä tästä. Yhteisöjen tekemä työ alueensa hyväksi "korvaa" paljon kunnan säästötoimien takia poisjäänyttä palvelua.

Sirpa Ollikainen